

Dansk Erhverv
Christian Keller Hansen
Att. Finn J. Løvenholdt Kemp (Handicapbranchen Danmark),
Torben Klitmøller Hollmann (FOA) & Brian Mikkelsen (DE)
ckha@danskerhverv.dk

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00
sim@sim.dk

Sagsnr.
2020 - 4494

Kære Finn J. Løvenholdt Kemp, Torben Klitmøller Hollmann og Brian Mikkelsen

Doknr.
245886

Tak for jeres henvendelse af den 24. april 2020 om hjælperordningerne efter serviceloven. Det er vigtigt, at centrale organisationer som jeres, der til dagligt arbejder tæt med servicelovens hjælperordninger, gør opmærksom på de udfordringer, som I oplever.

Dato
23-06-2020

Hjælperordningerne er nemlig, som I skriver, en meget vigtig del af vores handicappolitik, som giver den enkelte mulighed for selvbestemmelse og fleksibilitet i hverdagen og for at deltage i samfundslivet og opbygge og bevare sociale relationer.

Derfor er det meget vigtigt, at området hænger sammen, også når det kommer til økonomi. Både i forhold til, at borgerne får helhedsorienterede ordninger, der dækker deres behov for hjælp og støtte, men også, at hjælperne har ordentlige arbejdsvilkår, og at borgerne bevarer en reel mulighed for at overdrage arbejdsgiveropgaverne til en virksomhed eller forening.

Jeg ved, at I tidligere har været i dialog med mit ministerium om de udfordringer, som I oplever omkring kommunernes udmåling af tilskud til administrationsbidrag til hjælperordningerne. Selvom serviceloven allerede i dag forpligter kommunerne til at udmåle administrationsbidraget sådan, at arbejdsgiveropgaverne kan varetages på tilfredsstillende vis, er det vigtigt at følge området tæt.

Derfor indgår jeres oplevelser omkring kommunernes udmåling af administrationsbidrag i hjælperordninger også i ministeriets løbende arbejde med at sikre områdets økonomiske sammenhæng.

I skriver også, at hvis situationen ikke ændrer sig, vil handicaphjælpere i hjælperordningerne efter serviceloven komme til at arbejde under uregulerede forhold.

I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at kommunen skal udmåle tilskuddet til hjælperløn, så lønnen som minimum tager udgangspunkt i grundlønnen for sammenlignelige faggrupper. Udmålingen skal inddrage bl.a. tidsbestemte tillæg, stedbestemte tillæg, funktions- og kvalifikationstillæg m.v., arbejdsmarkedspension og anciennitet. Og kommunen skal ved beregningen af tilskuddet foretage en konkret vurdering af borgerens behov, herunder behov der kan medføre, at det er nødvendigt at ansætte hjælpere med særlige kvalifikationer, herunder en særlig faglig baggrund. I

den sammenhæng vil jeg gerne bemærke, at både grundlønnen for sammenlignelige faggrupper, tillæg og pension er forhold, som følger af overenskomster.

Ydermere fastslår udmålingsbekendtgørelsen, at kommunen skal dække omkostninger ved løn under sygdom samt ved barnets 1. og 2. sygedag, og at der skal tages højde for omkostninger til feriepenge, feriegodtgørelse og ferie mv.

Derfor er jeg af den opfattelse, at lovgivningen bør give grundlag for, at hjælperne ansættes på betryggende vilkår. Som I skriver, var det netop et af formålene med lovgivningen, da den blev indført. Jeg kan derfor også kun opfordre til, at man som borger klager til Ankestyrelsen, hvis man mener, at kommunens afgørelse ikke følger lovgivningen i forhold til udmåling af tilskuddet.

Det er dog også i forhold til denne problemstilling vigtigt at følge området tæt. Derfor indgår jeres oplevelser med denne del af kommunernes udmåling også i ministeriets videre arbejde med at sikre hjælperordningerne fremadrettet. Ministeriet vil naturligvis fortsat inddrage jer i dette arbejde, da I er helt centrale aktører på dette meget komplekse område.

Med venlig hilsen

Astrid Krag